

Albert Lammens

Geboren op 19-09-1915 te Schellebelle

Overleden op 07-02-1994 te Wichelen

Bekijk meer bidprentjes op [www.indeken.be](http://www.indeken.be)

---

" Sterven is langzaam, heel langzaam soms  
het kleine en het grote ontdekken  
dat mij de weg wijst naar ' Morgen ' ..."

Aandenken aan de dag  
waarop wij samen hebben gebeden voor

## De heer **Albert Lammens**

echtgenoot van  
Alice De Paepe († 13 jan. 1984)

Geboren te Schellebelle op 19 september 1915  
ging hij rustig en vredevol  
over naar de Vrede en de Vreugde  
van de Verrezen Heer te Wichelen  
op maandag 7 februari 1994.

Dank u, omdat u met ons samen was  
in gebed en offer  
dank om uw deelneming

Edgard & Simonne met Karolien en Bert  
Pierre & Marleen met Lieselotje, Hannelore en Goedroen  
Hilde & Willy  
Annemie & Hans met Brecht en Ellen  
De familie

Wichelen 12 februari 1994

Vader is niet meer ... en wij proberen stil te zijn.  
Stil, alsof wij nog willen luisteren naar zijn verhaal.  
Vrij onverwacht nog is hij heengegaan.  
Hij heeft zijn kamer verlaten en de deur gesloten  
zijn kleren achtergelaten en op uitstap gegaan ...  
Dat zijn toch allemaal gebaren die horen bij het sterven.  
Al weggaande willen leren wat hij later zou moeten doen.  
Het is voor vader uiteindelijk nog een lange weg geweest.  
een weg van vragen en krijgen ...  
de weg langs vele huizen en zoveel keer het ziekenhuis.  
Aan het eind van zijn weg, aan de grens van zijn kracht  
heeft God zijn kruis overgenomen.  
Sinds de dood van moeder  
was hij ergens wel een stukje meegestorven  
wellicht verlangde hij er naar weer samen met haar te zijn.  
De leegte die na haar dood was ingetreden  
hebben wij als kinderen en kleinkinderen  
met onze liefde en attenties  
met onze zorg en daadwerkelijke hulp  
zoveel we konden opgevuld.  
Hij was er ons oneindig dankbaar voor.  
Tegen het grote lijden dat hem zowel  
lichamelijk als moreel aftakelde  
waren wij echter niet bestand.  
Hij zelf onderging het allemaal zo gewoon  
zo in staat andere mensen met zijn  
nooit aflatende humor op te beuren.  
Nu is hij weer bij moeder  
met wie hij hier het leven deelde.  
Wij die blijven zeggen hem dank  
voor alles wat hij voor ons deed  
voor alles wat hij voor ons betekende  
voor alles wat hij voor ons was.  
Dank U Heer voor vader, voor pepe  
Alleen Gij Heer kunt het verhaal van vader  
samenbrengen tot een symfonie van Eeuwig Leven.